

**Vademecum Sive Praxis Opera Quotidiana Aliaque ritè
peragendi, & per ea salutem & perfectionem propriam, ac
proximi, instituto Societatis Jesu conformem assequendi**

De operibus solidæque devotionis exercitiis, quæ vel quotidie non
peraguntur, ves fusiore indigent explicatione, quomodo cum majori fructu
peragi possint

Limpens, Ferdinand

Coloniæ Agrippinæ, 1744

Praxis ordinaria cujusdam hæc est.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54780](#)

Solidæ devotionis exercitia. 13

similis; & implendo injunctam pœnitentiam hōvos adferunt imeritorum cumulos. Porrò eadem præses pro Confessione rite instituenda adhiberi possunt, quæ parte primâ pro examine generali faciendo allatæ sunt. Cæterum

Praxis ordinaria cuiusdam hæc est.

1mo. *Uxta illud Script.* *Accedentem ad Deum*
oportet credere; elicit æctum fidei de articulis scitu necessariis ad salutem. Item de Sacramento Confessionis à Christo instituto. Et quia motiva credibilitatis pro fide Catholica, & consequenter de revelatione à Deo falli & tallere nescio facta super his articulis, quæ Ecclesia credenda proponit, planè convincent intellectum juxta illud: *Tæstimonia tua credibilia facta sunt nimis,* devovet caput suum pro defensione, contestatione veræ fidei, agit Deo gratias pro vocatione ad eam præ tot hominum millionibus, petit gratiam moriendi, si non pro, saltem in illa, & imperat intellectui simplicem semper ac sinceram fidem de iis, quæ supra captum sunt.

2do. *Quia fides est sperandarum substantiarum*
ram, elicit desiderium fruendi in æternū iis, quæ credit de Deo Triuno summo in se bono, ejus sempiternā visione, æternisque Beatorum gaudiis, incipitque magis magisque ei desipere omne id, quod contra Deum finemque hominis ultimum pugnat aut disponit. Quia autem omne meritum nostrum & vires excedit

desiderata æternae Dei ac cælestium gaudiorum
frūtio per finalem perseverantiam reportanda.

3tō. Succedit huic actui spei, qui desiderium
est, actus spei, qui *erectio animi* vocatur, & pro
motivo suo habet omnipotentiam, fidelitatem
& misericordiam Dei infinitam. Ob quas per
fectiones Deus nobis promittens cælum, & po
test & vult salvare hominem, & certè salvabit,
si is à parte sua non desit.

4tō. Examinat, in quo à parte sua defuerit
ab ultima Confessione vel etiam aliàs, si ex pri
ori vita confiteri præterea vult, ut eò certior sit
requisitus dolor, & pœnæ temporales restantes
magis extinguantur.

5tō. Examine hoc peracto elicit attritionem,
& ad hanc subministrant materiam ipsa motiva
actus spei, quatenus *erectio animi* est; scilicet,
quod *omnipotentia divina*, quæ sicut & *justitia*
elucet maximè in pœnis inferni ac purgatorii.
Quod *fidelitas* Dei promittentis æternam glo
riam, infinitaque ejus *bonitas* ac *misericordia*
nobis tanta dare volentis (& clarè elucet præ
terea ex incarnatione, passione, morte filii Dei,
ab eoque facta ad faciliorem in cælum viam in
stitutione Sacramentorum Confessionis, Eucha
ristiæ, &c.) tam infideliter, malitiosè & indignè
offensa sit.

6tō. Devorè recitando vel mentaliter percur
rendo *Anima Christi* continuat quidem ali
quantum dolorem ob Deum erga se adeo bene
ficium offensum; sed vel maximè ruminando
contenta in oratione *O Deus ego amo te*, &c.
Deum,

Deum, ut in se infinitum ac summum bonum, & in se & propter se maximè colendū & amandū est, intuetur, & itā in perfecta de peccatis suis contritione eliciendā occupatur. Ut, si nec pœna pro peccatis nec merces pro servo fideli Dei esset, is tamen ex toto corde doleret obsummum in se offenditum bonum, eumque ex toto corde, mente & viribus amaret, eique ad ultimum usque vitæ halitum ex animo serviet. Quando taliter contritionem eliciens advertit se constitutum esse, in nomine Domini ad S. tribunal accedit:

Hac praxi vel aliâ utere prout vis. Certum est talem esse bonam, quæ ab initio usque ad finem ab uno filo ad aliud texitur. Ubi fides sternit viam actui spei, quatenus desiderium est. Et hoc evasioni animi, ista attritioni, hæc contritioni & perfecto erga Deum amori benevolentia. Non contexui autem ex his omnibus continuam orationem aliquam, quia talem ex materia modò substrata ad gustum suum & devotionem majorem excitandam sibi quisque melius construit.

Porrò quia in libellis preciis obviis plurimæ inveniuntur pro devotione ante, in post S. Communionem inflammandā; iis è libentiūs hic supersedeo, quod magis illa, quæ jam de sacro allaturus sum, pro hoc quoque servire possum. Hoc hominibus magis instructis, quibus potissimum in hoc Vade mecum scribo.

CAPUT